

רשומות

הצעות חוק

1 בינואר 1996

2468

ט' בטבת התשנ"ו

עמוד

- הצעת חוק יישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (סמכויות שיפוט
והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996 330
- תיקונים עקיפים:
תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית),
התשכ"ח-1968
- חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (סמכויות שיפוט והוראות אחרות)
(תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994
- חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הגבלת פעילות), התשנ"ה-1994
חוק שירותי הכבאות, התשי"ט-1959

הצעת חוק יישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996

פרק א': מטרת החוק

1. מטרת החוק זה מטרתו ליישם את הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה, שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995) לרבות נספחיו והמסמכים שנלוו אליו (להלן – ההסכם)¹, וכן להסדיר עניינים הכרוכים ביישום כאמור.

פרק ב': סמכות שיפוט ועזרה משפטית

2. בתוספת לחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת-חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967.²

תיקון תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית)

(1) בתקנה 1 –

(א) בהגדרה "אזור" במקום "למעט שטחי עזה ויריחו" יבוא "למעט שטחי המועצה הפלסטינית";

(ב) במקום ההגדרות "שטחי עזה ויריחו" "ההסכם", "הרשות הפלסטינית", ו"המשטרה הפלסטינית" יבואו:

"שטחי המועצה הפלסטינית" – השטחים הכלולים מעת לעת בתחום הסמכות הטריטוריאלית של המועצה לפי ההסכם;

"ההסכם" – הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה, שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995), לרבות נספחיו והמסמכים שנלוו אליו;

"המועצה" – המועצה הפלסטינית שתכונן בהתאם להסכם, ועד לכינונה – הרשות הפלסטינית כמשמעותה בהסכם;

"המשטרה הפלסטינית" – המשטרה הפלסטינית בשטחי המועצה הפלסטינית כמשמעותה בהסכם";

דברי הסבר

פרק ב'

1. פרק זה מיועד לתקן הוראות שונות בתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967 (להלן – התקנות), לשם התאמתן להוראות ההסכם אשר החליף את ההסכם שנחתם כקדמיו בין אותם הצדדים ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994) (להלן – הסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו), וכן לשם תיקון ליקויים אחדים שהתגלו בתקנות במהלך הפעלתן.

פרק א'

פרק זה מבהיר את מטרת החוק; תיקוני חקיקה המתחייבים לשם ביצוע התחייבויותיה של מדינת ישראל לפי הסכם הביניים שנחתם בין מדינת ישראל לבין אש"פ בווינגטון ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995) (להלן – ההסכם), וכן קביעת הוראות נוספות הנדרשות מביצועו של ההסכם.

¹ כתבי אמנה, כרך עמ'
² ס"ח התשכ"ח, עמ' 20.

(2) בתקנה 2 -

(א) במקום תקנת משנה (ג) יבוא:

"(ג) תקנה זו אינה חלה על מי שבשעת המעשה או המחלף היה תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית שאינו ישראלי";

(ב) בתקנת משנה (ה), במקום "באחד האזורים" יבוא "באזור";

(3) בתקנה 2ב -

(א) בתקנת משנה (א), במקום "תושב שטחי עזה ויריחו" יבוא "תושב שטחי המועצה הפלסטינית" ובמקום "אף אם" יבוא "אף מהטעם כי".

(ב) בתקנת משנה (ב) -

(1) במקום המילים "לא יחולו" יבוא "אינן פוגעות בסמכות בית משפט או בית דין להימנע מלדון בתובענה";

(2) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) נושא התובענה הוא חוזה שבו תניית שיפוט מפורשת הקובעת כי מקום השיפוט יהיה מהוץ לישראל;

(4) קיים הליך תלוי ועומד באותו ענין בין הצדדים."

(4) אחרי תקנה 3א יבוא:

3ב. ראש ההוצאה לפועל, מוציא לפועל וכל מי שהוקנו לו סמכויות מכוח חיקוק שענינו הוצאה לפועל, מוסמך להפעיל את סמכויותיו מכוח חיקוק כאמור גם באזור נגד חייב ישראלי או רכושו לשם ביצוע פסק דין או שטר."

(5) בתקנה 4א, בכל מקום, במקום "שארם" יבוא "שישראלי", במקום "והאדם" יבוא "הישראלי" ובמקום "שהארם" יבוא "שהישראלי";

(6) בתקנה 5א, במקום "תושב האזור" יבוא "תושב אזור שאינו ישראלי";

דברי הסבר

3. באשר לתיקון הליקויים הקיימים היום, הנסיון מראה שהתעוררו קשיים בשטח לענין ביצוע צווי הוצאה לפועל שניתנו בישראל כנגד תושבי ישראל המתגוררים באזורים. על כן מוצע להסמיך את הרשויות המפעילות סמכויות הוצאה לפועל בישראל לפעול כנגד חייב ישראלי או רכושו גם באזור (הוספת תקנה 3א).

4. נושא נוסף שהוחלט להסדיר במסגרת התקנות הוא נושא מסירת מידע לרשות הפלסטינית אשר הוסדר תחילה בחוק יישום ההסכם בדבר העברה מכינה של סמכויות לרשות הפלסטינית (תיקוני חקיקה והוראות שונות), התשנ"ה-1995. מסירת המידע כאמור דרושה כדי שהמועצה הפלסטינית תוכל להפעיל את סמכויותיה כראוי בתחומי הפעולה שהועברו לאחריותה.

2. באשר לשינויים הנובעים מההסדרים החדשים אשר נקבעו בהסכם לעומת ההסדרים שבהסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, יש לציין כי השינוי העיקרי הוא בצורך בהתאמת המושגים והמונחים שבתקנות לאלה המתחייבים מההסכם, ואילו מיעוט השינויים נוגעים להסדרים המהותיים הנוגעים לעזרה המשפטית.

ב, למשל, בכל מקום שבו מתייחסות התקנות ל"שטחי עזה ויריחו" יש כעת להתייחס ל"שטחי המועצה הפלסטינית" באופן המשקף את השינוי בתחומי האחריות הטריטוריאלית של המועצה; ומכאן גם ההגדרה החדשה של המונח "האזור". כמו כן בכל מקום שבו יש התייחסות לרשות הפלסטינית תבוא במקום זאת התייחסות למועצה הפלסטינית. עם כינונה בעקבות הבחירות.

(7) בתקנה 6א בכל מקום, במקום "תושב האזור" יבוא "תושב אזור שאינו ישראלי";

(8) התקנה המסומנת "6ה" שכותרת השוליים שלה "שירותי הבריאות באזור" תסומן "16";

(9) בתקנה 7(א), אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) הגנה על זכות יוצרים על יצירות שפורסמו לראשונה באזור, או אם לא פורסמו – שמחברן היה תושב האזור."

(10) בכותרת של סימן ב' לפרק ג', במקום "שטחי עזה ויריחו" יבוא "שטחי המועצה הפלסטינית";

(11) בתקנה 8(א)(1), במקום תקנות משנה (ב) ו־(ג) יבוא:

"(ב) צו למעצרו ולהעברתו לידי המועצה של תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית שאינו ישראלי, הנמצא בישראל, לשם ביצועו של צו הבאה שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי המועצה הפלסטינית נגד אדם לצורך מתן עדות בענין פלילי שבתחום סמכותו;

(ג) צו למעצרו ולהבאתו בהתאם לתקנה 12(ב) של עד שאינו תושב האזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית או של עד ישראלי, לשם ביצועו של צו הבאה כאמור;

(ד) צו עיכוב יציאה מן הארץ לגבי חשוד, נאשם או נידון, הנמצא בישראל ואינו ישראלי, וכן צו כאמור לגבי תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית שאינו ישראלי, לצורך ביצוע צו שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי המועצה הפלסטינית בענין פלילי שבתחום סמכותו";

(12) בתקנה 8, תקנת משנה (א)(2) – תימחק;

(13) בתקנה 12(ב), במקום "מי שאינו תושב האזור או מי שאינו תושב שטחי עזה ויריחו" יבוא "ישראלי או מי שאינו תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית", ואחרי "תקנה 8(א)(1)(ב)" יבוא ו־"ג)";

(14) בתקנה 13(ד), במקום "שפעולת עזרה משפטית שביקשה הרשות הפלסטינית" יבוא "כי פעולה לפי פרק זה" ובמקום המילה "היא" יבוא "המועצה".

(15) בתקנה 15, במקום "תושב שטחי עזה ויריחו" יבוא "תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית שאינו ישראלי";

(16) בתקנות 2, 2א, 2ב, 2ג, 6 ו־8 עד 15, בכל מקום, במקום "הרשות הפלסטינית" יבוא "המועצה" ובמקום "שטחי עזה ויריחו" יבוא "שטחי המועצה הפלסטינית", ובמקום "נספח III" יבוא "נספח IV".

(17) בתקנה 16 –

(א) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) הוכחת תעודות חוץ שנערכו או שהוצאו בשטחי המועצה הפלסטינית";

(ב) בפסקה (5), במקום המילים "רשות שיפוטית" יבוא "רשות מוסמכת בשטחי המועצה הפלסטינית";

(ג) אחרי פסקה (5) יבוא:

"(6) הגנה על זכות יוצרים על יצירות שפורסמו לראשונה בשטחי המועצה הפלסטינית, או אם לא פורסמו – שמחברן היה תושב שטחי המועצה הפלסטינית";

(18) אחרי תקנה 16 יבוא:

16 א. (א) על אף הוראות כל דין, ובכפוף להוראות בתקנה 13(ב), רשאים משרדי הממשלה, מוסדות המדינה האחרים ותאגידים שהוקמו בחוק, לשם קיום התחייבויות המדינה כלפי המועצה, למסור למועצה מידע וידיעות בנוגע לתושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית שאינו ישראלי, ולגבי עסקה או הסכם בין תושב כאמור לבין אדם אחר – גם מידע וידיעות לגבי אותו אדם בנוגע לעסקה או להסכם.

"מסירת מידע וידיעות למועצה

(ב) מי שמסר מידע או ידיעות לפי סעיף זה יקיים רישום של המידע שנמסר.

(ג) כל שר בתחום משרדו רשאי לקבוע עובדים שיהיו רשאים להעביר מידע למועצה בהתאם לתקנה זו.

פרק ג': שחרור אסירים ואי-העמדה לדין

3. (א) יישומו של סעיף XVI להסכם בדבר שחרורם של אסירים ושל עצורים המוחזקים במתקן כליאה בישראל, או בדבר העברתם לידי המועצה, יהיה על פי החלטה של ועדה שימנה שר המשפטים לענין זה ולפי אמות מידה שקבעה הממשלה.

(ב) החלטת הועדה תהיה אסמכתא לשחרורו של אסיר או עצור או להעברתו לידי המועצה, ואולם רשאית הועדה להתנות את שחרורם של אסירים או עצורים, או את העברתם של אסירים כאמור בסעיף קטן (א) בתנאים.

(ג) הופר תנאי מתנאי השחרור או ההעברה של אסיר או עצור, רשאי בית משפט שלום לצוות על ביטול השחרור או ההעברה ולהורות כי האסיר המשוחרר או המועבר ירצה את יתרת מאסרו או כי העצור המשוחרר או המועבר יחזור למעצר בו היה נתון ערב שחרורו.

שחרור והעברה של אסירים ועצורים

דברי הסבר

שימנה שר המשפטים, אשר תפעל בהתאם לאמות-מידה שתקבע הממשלה.

הועדה רשאית להתנות את השחרור או ההעברה בתנאים שתקבע. בית משפט שלום יהיה מוסמך לצוות על ביטול השחרור או ההעברה של משוחרר או מועבר שהפר את תנאי השחרור או ההעברה ולהורות על החזרתו של האסיר למאסר ושל העצור למעצר.

3. הוראות פרק זה חוזרות למעשה, בשינויים קלים, על הוראות פרק ג' לחוק ליישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני הקיקה), התשנ"ה-1995, אשר יבוטלו בהתאם לסעיף 5 לחוק.

פרק ג'

1. תכליתו של פרק זה היא ליישם את התחייבויותיה של מדינת ישראל לפי סעיף XVI להסכם הביניים בנוגע לשחרור ולהעברה של אסירים ועצורים פלסטינים, ובנוגע להימנעות מהעמדה לדין של פלסטינים מחוץ-לארץ כגון עבירה שבוצעה לפני התימת הצהרת העקרונות בושינגטון (13 בספטמבר 1993). אם כניסתם לשטחי יהודה והשומרון והבל עזה אושרה עליידי ישראל בהתאם להסכם.

2. על פי המוצע, השחרור או ההעברה של האסירים והעצורים ייעשו על פי החלטה של ועדה

לתקופה שיקבע בית המשפט, וניתן יהיה להמשיך נגדו בהליכים שהופסקו עם שחרורו; ההלטת בית משפט שלום לפי סעיף זה ניתנת לערעור לפני בית משפט מחוזי בדרך יחיד.

4. מי שניתן בידו היתר כניסה לשטחי יהודה והשומרון וחבל עזה בהתאם לסעיף XVI(3) להסכם, לא יועמד לדין על עבירה שהוא חשוד שעבר אותה לפני יום כ"ז באלול התשנ"ג (13 בספטמבר 1993).

איי-העמדה
לדין

5. סעיפים 3 ו-4 לחוק ליישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקונו חקיקה), התשנ"ה-1994, בטלים.

תיקון חוק
יישום ההסכם
בדבר רצועת
עזה ואזור
יריחו

פרק ד': תובענות נגד המדינה

6. בפרק זה -

הגדרות

"אזור", המועצה, "ההסכם", "ישראלי" ו"שטחי המועצה הפלסטינית" - כהגדרתם בחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967;

"תייר לישראל" - מי שנכנס לישראל על פי אשרה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, או שכניסתו לישראל היתה פטורה מאשרה לפי סעיף 17 לחוק האמור או מכוח צו שהוצא על פיו, למעט תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית;

"המדינה" - מדינת ישראל, לרבות כל רשות מרשויות צה"ל והמינהל האזרחי בשטחי יהודה והשומרון וחבל עזה, כל רשות אחרת מרשויות המדינה וכל תאגיד שהוקם על פי חוק בישראל או על-פי הדין ותחיקת הבטחון באזור.

"בית משפט" - לרבות בית דין.

7. (א) בית משפט לא ידון בתובענה נגד המדינה של מי שאינו ישראלי או תייר לישראל שעילתה מעשה או מהלך, חבות או התחייבות, שנעשו או שיסודן במסגרת תחומי האחריות או הכוחות שהועברו למועצה כמפורט בנספח III להסכם.

תובענות לפי
סעיף XX להסכם

דברי הסבר

פרק ד'

הקן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים שהוקמה ביהודה והשומרון וחבל עזה, וכיוצא באלה תובענות.

בהתאם להסכם, עם העברת האחריות לרשות הפלסטינית מפסיקה ישראל לשאת גם באחריות הכספית בתחומים אלה, כמפורט בנספח III להסכם (הנספח האזרחי).

3. כהוראה משלימה נקבע בסעיף XX להסכם, כי כל צד יהיה רשאי לנקוט את כל האמצעים, לרבות בחקיקה, על מנת להבטיח שתובענות כענין תביעות והתחייבויות כאמור של פלסטינים, תושבי יהודה והשומרון וחבל עזה ומבקרים, יידונו בפני ערכאות שיפוטיות פלסטיניות - כתובענות נגד המועצה, ולא בפני ערכאות שיפוטיות בישראל - כתובענות נגד מדינת ישראל.

4. הטעם שעמד ביסוד ההסכמה על העברת התובענות כאמור היה, שעם העברת החבויות

1. מטרתו של פרק זה היא ליישם את הוראות סעיף XX להסכם הביניים, ובפרט את הוראות פסקאות ו1(A) ו-2(A) של סעיף זה.

2. המדובר בתובענות בגין אותן חבויות והתחייבויות הנוגעות לכוחות ולתחומי האחריות שהועברו מהמשל הצבאי והמינהל האזרחי לרשות הפלסטינית או למועצה שבאה בנעליה, כגון: תובענות בגין רשלנות רפואית בבתי-החולים בשטחים שהיו באחריות המינהל האזרחי, תובענות בגין חוזים שהמינהל האזרחי היה צד להם, תובענות לשכר ולגמלאות של מי שהועסקו על ידי המינהל האזרחי, תובענות בגין נזקי גוף של נפגעי תאונות דרכים כנגד

³ ס"ח התשנ"ה, עמ' 58.

⁴ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

(ב) הוראת סעיף קטן (א) תחול גם על תובענה נגד מי שפעל מטעמה של המדינה, למעט בנסיבות שבהן לא היתה המדינה חבה כלפי התובע גם אלמלא הוראת סעיף קטן (א).

8. האמור בסעיף 7 יחול גם על תובענה התלויה ועומדת בפני בית משפט כיום כניסתו לתוקף של חוק זה אלא אם כן הוחל בשמיעת ראיות בתובענה; הופסק הדיון בתובענה לפי סעיף זה רשאי בית המשפט להורות על החזרת כספי האגרה לתובע, כולם או מקצתם.

פרק ה': מעבר בין ישראל לאזור

הגדרות

9. בפרק זה -

"אזור" - כל אחד מאלה: יהודה והשומרון וחבל עזה;

"בודק" - שוטר, חייל שהוצב בנקודת בדיקה לשם הפעלת סמכויות לפי פרק זה, וכן אדם אחר, עובד המדינה, שהוענקה לו סמכות שוטר לפי סעיף 4 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969⁵ (להלן - הפקודה).

10. (א) שר הפנים, בהסכמת שר הביטחון והשר לביטחון פנים, רשאי לקבוע בצו נקודות בדיקה לנכנסים לישראל מאזור וליוצאים מישראל לאזור.

(ב) נקבעו בצו לפי סעיף קטן (א) נקודות בדיקה, לא יכנס אדם לישראל מאזור ולא יצא מישראל לאזור אלא דרך אחת מנקודות הבדיקה שנקבעו.

דברי הסבר

לישראל וממנה לנקודות מעבר שייקבעו. מטרת פרק זה הינה להסמיך את השרים הנוגעים בדבר לקבוע נקודות מעבר כאמור, וכן לקבוע את הבודקים שיאיישו את נקודות הבדיקה.

2. נקודות הבדיקה ייקבעו על ידי שר הפנים, בהסכמת שר הביטחון והשר לביטחון פנים, אשר יוסמכו גם לפטור אדם או סוגי בני אדם מתחולת ההוראות בדבר חובת מעבר בנקודות הבדיקה.

3. כבודקים בנקודות הבדיקה יוכלו לפעול שוטרים, חיילים שהוצבו לתפקיד זה, וכן עובדי מדינה שהוענקו להם סמכויות שוטר לפי סעיף 4 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. בודקים אלה יהיו מוסמכים לדרוש מכל אדם העובר בנקודות הבדיקה להזדהות ולהציג מסמכים שונים, וכן לעבור בדיקות זיהוי נוספות, שייקבעו על ידי השרים.

4. הבודקים יוסמכו, לשם שמירה על בטחון הציבור וגילוי עבירות, לערוך חיפוש בכלי, בכלי רכבו ועל גופו של אדם, ולמנוע מעברו של אדם בנקודות הבדיקה אם סירב להזדהות או לאפשר חיפוש כאמור.

5. אין בהוראותיו של פרק זה כדי לגרוע מכל סמכות או חובה לפי כל דין, ובכך נשמר חוקן של הוראות חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, ותקנות שעת חירום (יציאה לחוץ לארץ).

וההתייבויות האמורות למועצה, כולל החבות לתביעות משפטיות בתחומים אלה, אין עוד טעם והצדקה לניהול ההתדיינות המשפטיות בערכאות שיפוטיות בישראל. כאמור, מדובר בתובעים פלסטינים, וברוב המקרים גם כל שאר הצדדים המעורבים באירוע נשוא התובענה, לרבות העדים, הם פלסטינים תושבי השטחים שבאחריות המועצה.

5. לפיכך מוצע לקבוע, כי בית משפט או בית דין בישראל לא ידון בתובענות כאמור נגד מדינת ישראל או עובד של המדינה או מי שפעל מטעמה. החריג היחיד בענין זה הוא במקרה שבו האחריות בגין התובענה חלה באופן אישי ובלעדי על אותו עובד או שלוח ואינה חלה על המדינה, כגון במקרה של פגיעה בזדון או של שחיתות, שכן אז האחריות אינה עוברת למועצה. כן מוצע לקבוע, בהתאם לקבוע במפורש בהסכם, כי האמור לעיל יחול גם על תובענות תלויות ועומדות שטרם החל בהן שלב שמיעת הראיות.

פרק ה'

1. בעקבות ההיערכות מחדש של כוחות צה"ל על פי הסכם הביניים עשוי להתעורר הצורך להגביל כניסה ויציאה של תושבי אזורי יהודה והשומרון וחבל עזה

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

(ג) שר הפנים, בהסכמת שר הביטחון והשר לביטחון פנים, רשאי לפטור אדם או סוגי בני-אדם מתחולת הוראות סעיף זה, כולן או מקצתן.

11. (א) בודק רשאי לדרוש מכל אדם הנכנס לישראל מאזור ומכל אדם היוצא מישראל לחיפוש סמכויות בדיקה לאזור –

- (1) להציג בפניו תעודה רשמית המעידה על זהותו והנושאת את תמונתו;
- (2) להציג בפניו היתר לכניסה לישראל שניתן לפי כל דין;
- (3) להציג בפניו תיעוד הנוגע לרכב ולנהיגה בו, לרבות היתר להכנסתו לישראל או להוצאתו ממנה, ככל שהדבר נדרש לפי כל דין;
- (4) להציג בפניו כל מסמך אחר כפי שיקבע שר הפנים, בהסכמת שר הביטחון והשר לביטחון פנים;
- (5) לבצע פעולות נוספות הדרושות לקביעת זהותו, כפי שיקבע שר הפנים, בהסכמת שר הביטחון והשר לביטחון פנים.

(ב) בודק רשאי, לשם שמירה על בטחון הציבור ולשם גילוי עבירות, לערוך חיפוש בכליו או בכלי רכב של אדם הנכנס לישראל מאזור או היוצא מישראל לאזור.

(ג) שוטר, או בודק שהוענקה לו סמכות שוטר לפי סעיף 4 לפקודה, וכן בודק המצוי תחת פיקוחם בנקודת הבדיקה, רשאים, לשם שמירה על בטחון הציבור ולשם גילוי עבירות, לערוך חיפוש, כאמור בסעיף 22 לפקודה, על גופו של אדם הנכנס לישראל מאזור או היוצא מישראל לאזור. חיפוש על גופו של אדם לא ייעשה אלא בידי בן מינו.

(ד) סירב אדם לקיים דרישת בודק לפי סעיף קטן (א) או לעריכת חיפוש לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג), רשאי הבודק למנוע את מעברו של אותו אדם בנקודת הבדיקה.

(ה) סמכויות של שוטר לענין תפיסת הפץ שנתגלה אגב חיפוש לפי פרק זה יהיו גם לחייל שהוענקה לו סמכות שוטר לפי סעיף 4 לפקודה והוראות הפרק הרביעי לפקודה יחולו על התפוס, בשינויים המחוייבים.

12. אין בהוראות פרק זה כדי לגרוע מכל סמכות או תובה לפי כל דין. שמירת דינים

13. שר הפנים ממונה על ביצועו של פרק זה והוא רשאי, בהסכמת שר הביטחון והשר לביטחון פנים, להתקין תקנות לביצועו. ביצוע ותקנות

פרק ו': הוראות שונות

14. על אף האמור בכל דין רשאי שר התקשורת להורות לרשות הרואה לתת את השירותים הדרושים לביצוע התחייבויות המדינה לפי סעיף VI לנספח II להסכם; שר התקשורת יקבע את התמורה שהמדינה תשלם לרשות הרואה בעד השירותים שניתנו לפי סעיף זה. הוראות שר התקשורת

דברי הסבר

במזרח ירושלים. סעיף 14 לחוק המוצע נועד להסמיך את שר התקשורת להורות לרשות הרואה לתת את השירותים הדרושים לביצוע התחייבויות המדינה בענין זה.

פרק ו'

1. על פי סעיף VI לנספח II להסכם הביניים, רשאים פלסטינים תושבי מזרח-ירושלים להשתתף בבהירות למועצה באמצעות סניפים של רשות הרואה

תיקון חוק
יישום ההסכם
בדבר העברה
מכינה של סמכויות

15. סעיף 11 לחוק יישום ההסכם בדבר העברה מכינה של סמכויות לרשות הפלסטינית (תיקוני תיקוקה והוראות שונות), התשנ"ה-1995⁶ – בטל.

תיקון חוק
הכניסה לישראל

16. בסעיף 13 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 –
(1) בסעיף קטן (א) –

(א) במקום ההגדרות "ההסכם" "אזור" ו"שטחי עזה ויריחו" יבוא:

"ההסכם" – הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה, שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995), לרבות נספחיו והמסמכים שנלוו אליו;

"אזור" – יהודה והשומרון וחבל עזה למעט שטחי המועצה הפלסטינית;
"שטחי המועצה הפלסטינית" – השטחים הכלולים מעת לעת בתחום הסמכות הטריטוריאלית של המועצה לפי ההסכם;

(ב) בהגדרת "היתר", במקום המילים "שטחי עזה ויריחו" יבוא "שטחי המועצה הפלסטינית".

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "תושב שטחי עזה ויריחו, או תושב אזור" יבוא "תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית שאינו ישראלי".

תיקון חוק
יישום ההסכם
בדבר רצועת
עזה ואזור
יריחו (הגבלת
פעילות)

17. בחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הגבלת פעילות), התשנ"ה-1994⁷ –

(1) בשם החוק, במקום "ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו" יבוא "הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה";

(2) בכל מקום, במקום "הרשות הפלסטינית" יבוא "המועצה";

(3) בסעיף 1, במקום "לתחומי עזה ויריחו" יבוא "לתחום שטחי המועצה הפלסטינית";

(4) בסעיף 2, במקום ההגדרות "ההסכם", "הרשות הפלסטינית" ו"שטחי עזה ויריחו" יבוא:

"ההסכם", "המועצה" ו"שטחי המועצה הפלסטינית" – בהגדרתם בחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967.

דברי הסבר

2. סעיף 11 לחוק יישום ההסכם בדבר העברה מוקדמת של סמכויות לרשות הפלסטינית (תיקוני תיקוקה והוראות שונות), התשנ"ה-1995, קבע הוראות לענין העברת מידע לרשות הפלסטינית.

מאחר שהסכם העברת הסמכויות המכינה בוטל בהסכם הביניים, ומאחר שגם על פי הסכם הביניים

3. בסעיף 13 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, אשר הוסף בחוק ליישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, נקבעו הוראות לענין הוצאה מישראל של תושבי שטחי עזה ויריחו והאזורים שאין בידם היתר

⁶ ס"ח התשנ"ה, עמ' 324.
⁷ ס"ח התשנ"ה, עמ' 85.

18. בחוק שירותי הכבאות, התשי"ט-1959⁸, אחרי סעיף 5 יבוא:

"עזרה בשירותי
כבאות ביהודה
ושומרון וחבל עזה

א.א. (א) בסעיף זה -
"אזור" יהודה והשומרון וחבל עזה למעט שטחי המועצה הפלסטינית;
"המועצה" - המועצה הפלסטינית שתכונן בהתאם להסכם, ועד לכינונה
- הרשות הפלסטינית כמשמעותה בהסכם;

"ההסכם" - הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית
ורצועת עזה, שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור
הפלסטיני, ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995), לרבות נספחיו
והמסמכים שנלוו אליהם;

"שטחי המועצה הפלסטינית" - השטחים הכלולים מעת לעת בתחום
הסמכות הטריטוריאלית של המועצה לפי ההסכם.

(ב) שר הפנים רשאי לקבוע הסדרים לפיהם רשות כבאות תושיט
עזרה באזור לפי בקשת מפקד כוחות צה"ל באזור או מי שהוסמך מטעמו
לענין שירותי כבאות באזור.

(ג) שר הפנים רשאי לקבוע הסדרים לפיהם רשות כבאות תושיט
עזרה בשטחי המועצה הפלסטינית לפי בקשת המועצה או רשות מוסמכת
מטעמה לענין שירותי כבאות.

19. שר הפנים ממונה על ביצועם של פרקים ג' ו-ד' והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע
לביצועם.

דברי הסבר

הישראלית, לפי בקשת מפקד כוחות צה"ל באזור או מי
שהוסמך מטעמו.

כן מוצע להסמיך את שר הפנים לקבוע בתקנות
הסדרים לעזרה לשירותי הכיבוי בשטחי המועצה
הפלסטינית.

5. מוצע לקבוע את שר המשפטים כממונה על
ביצוע הפרקים בחוק שעניינם בשחרור אסירים והגשת
תובענות נגד המדינה, ולהסמיכו להתקין תקנות בכל
הנוגע לביצועם.

לשהות בישראל, בעקבות התימת הסכם הביניים,
המבטל את ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, יש
צורך להתאים את המונחים שבסעיף 30א למונחים
המתאימים לפי הסכם הביניים.

4. מעת לעת מתעורר צורך להסתייע בשירותי
כבאות של ישראל לשם כיבוי שריפות באזורי יהודה
והשומרון וחבל עזה. מוצע להוסיף את סעיף 5א לחוק
שירותי הכבאות, התשי"ט-1959, לפיו יוסמך שר הפנים
בתקנות לקבוע הסדרים לפיהם רשות כבאות בישראל
תושיט עזרה באזור, בעיקר בשטחי ההתיישבות

⁸ ס"ח התשי"ט, עמ' 199.